

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny - Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sek. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **(...)(...) z siedzibą w G.**

przeciwko: **J. H.**

o zapłatę

- I. umarza postępowanie w zakresie żądania zapłaty kwoty 489 zł 48 gr (czterysta osiemdziesiąt dziewięć złotych 48/100);
- II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- III. zasądza od powoda (...) (...) z siedzibą w G. na rzecz pozwanego J. H. kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. H. kwoty 2.060,09 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie podał, że wierzytelność dochodzona pozvem powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) spółkę z o.o. w W. umowy o świadczenie usług z dnia 27 marca 2010 r. oraz że na zadłużenie pozwanego składa się pięć dokumentów księgowych o numerach, datach wystawienia i płatności oraz wysokości kwot w pozwie szczegółowo wskazanych. Powód określił też, że umowa ta została rozwiązana z dniem 1 grudnia 2011 r. wobec nie wywiązania się przez pozwanego z warunków umowy oraz że na żadaną kwotę składa się suma niezapłaconych dokumentów księgowych - 1.531,81 zł oraz suma odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia następnego po dniu płatności dokumentu księgowego do dnia sporządzenia pozwu - 528,28 zł. Wskazał nadto, że wierzyciel pierwotny (...) S.A. w W. w dniu 20 kwietnia 2015 r. dokonał przelewu przysługującej mu od pozwanego wierzytelności na rzecz powoda.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie w postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut nie wykazania przez powoda czynnej legitymacji procesowej - z uwagi na nie przedłożenie dostatecznych dowodów na przeniesienie wierzytelności z pierwotnego wierzyciela na rzecz powoda oraz zarzut przedawnienia roszczeń dochodzonych pozvem z uwagi na upływ dwuletniego okresu przedawnienia.

W odpowiedzi na powyższe powód - uwzględniając podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia - w piśmie z dnia 26 kwietnia 2017 r. cofnął pozew w zakresie kwoty 489,48 zł, wskazując iż kwota ta obejmuje należności z pierwszych trzech dokumentów księgowych w postaci trzech faktur VAT z dnia 30 sierpnia 2011 r., 15 września 2011 r. i 18 października 2011 r. wynoszące łącznie 329,70 zł oraz kwotę 159,78 zł tytułu sumy skapitalizowanych odsetek naliczonych od tych wierzytelności. Jednocześnie powód podtrzymał żądanie pozwu w pozostałym zakresie podnosząc, iż pozostałe roszczenia nie uległy one przedawnieniu, gdyż od terminu ich płatności do daty wniesienia pozwu nie minął okres trzech lat, a okres przedawnienia roszczeń objętych pozwem wynosi trzy lata, a nie jak błędnie wskazał to pozwany - dwa.

W odpowiedzi na to pismo pozwany oświadczył, iż nie wyraża zgody na cofnięcie pozwu, podtrzymał jednocześnie dotychczasowe zarzuty podnosząc, że z treści przedłożonego przez powoda wyciągu z umowy przelewu wierzytelności nie wynika aby to właśnie wierzytelności objęte pozwem były przedmiotem przelewu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 marca 2010 r. (...) spółka z o.o. w W. zawarła z pozwanym umowy o świadczenie usług w zakresie dostępu do telewizji cyfrowej. Umowa ta została rozwiązana z dniem 1 grudnia 2011 r. wobec nie wywiązania się przez pozwanego z warunków tej umowy.

okoliczności przyznane

Spółka (...) wystawiła w stosunku do pozwanego w okresie trwania umowy trzy faktury płatne kolejno w dniu 22 września 2011 r., 6 września 2011 r. i 25 października 2011 r. opiewające na kwoty po: 99 zł, 131,70 zł i 99 zł. Nadto po dniu rozwiązania umowy spółka ta wystawiła także w stosunku do pozwanego dwie noty obciążeniowe w dniu 14.01.2013 r. na kwotę 2.152,11 zł z terminem płatności określonym na dzień 31 stycznia 2013 r. i w dniu 24 czerwca 2013 r. na kwotę 50 zł z terminem płatności określonym na dzień 8 lipca 2013 r.

W dniu 20 kwietnia 2015 r. (...) S.A. w W. zawarł z powodem umowę sprzedaży wierzytelności.

dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 20.04.2015 r. wraz z załącznikami- k. 61-79; faktury i noty obciążeniowe - k. 12

Pozew w przedmiotowej sprawie został wniesiony w dniu 25.11.2015 r.

dowód: zawiadomienie - k. 22, wezwanie do zapłaty - k. 23

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd oparł się na treści przedłożonych przez strony wyżej wymienionych dokumentów prywatnych, albowiem sama treść tych dokumentów, w przeciwieństwie do ustalenia skutków z nich wynikających, nie budziła wątpliwości Sądu.

W świetle powyższych ustaleń przedmiotowe powództwo podlegało oddaleniu, jako niezasadne. Rozstrzygając w powyższy sposób Sąd miał na względzie, iż powód żądanie pozwu wywodził z faktu nabycia wierzytelności opisanych w pozwie za pomocą opisanych faktur Vat i not obciążeniowych, wynikających z umowy o świadczenie usług zawartych przez spółkę (...) z pozwanym, powołując się na treść załączonych dokumentów w postaci umowy przelewu wierzytelności z dnia 20 kwietnia 2015 r. oraz załączonych do niej dokumentów.

W ocenie Sądu, powyższe dokumenty nie stanowiły jednakże dowodu przelewu wierzytelności w pozwie wskazanych. Z żadnego z tych dokumentów nie wynikało bowiem aby dokonująca w dniu 20 kwietnia 2015 r. przelewu wierzytelności spółka (...) rzeczywiście przelała na rzecz powoda przedmiotowe wierzytelności. Zgodnie z treścią umowy lista przelanych wierzytelności stanowiła załącznik nr 3 do umowy w postaci płyty CD (vide k. 70), płyta ta nie została jednakże do akt sprawy załączona, zaś treść wydruk jej fragmentu załączona do akt sprawy została złożona przez

powoda w formie do tego stopnia zminiaturyzowanej, że w konsekwencji uniemożliwiającej odczytanie jej treści (vide k. 79).

W tym stanie rzeczy Sąd podzielił stanowisko strony pozwanej, iż powód nie wykazał w niniejszej sprawie czynnej legitymacji procesowej po swojej stronie.

Stąd jedynie na marginesie wskazać należy, iż zgłoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia w zakresie należności objętych notami obciążeniowymi (w przeciwieństwie do należności wynikających z faktur załączonych do pozwu) w ocenie Sądu pozostawał bezzasadny, albowiem przed dniem wniesienia pozwu nie minął okres trzech lat liczony od dat wskazanych przez spółkę (...) jako terminy płatności tych należności. Taki zaś okres przedawnienia wynikał z regulacji art. 118 kc, który stanowi, iż jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata i liczony jest, zgodnie z art. 120 § 1 k.c. od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Skoro więc umowa stanowiąca podstawę naliczenia wobec pozwanego opłat w pozwie wskazanych została uregulowana w ustawie Prawo telekomunikacyjne, to brak było uzasadnionych podstaw do twierdzenia, iż w stosunku do roszczeń z niej wynikających zastosowanie mają przepisy umowy o zleceniu i właściwy dla zlecenia dwuletni termin przedawnienia. Jednocześnie Sąd miał na względzie, iż pozwany nie tylko nie wykazał, ale też i nie powoływał się na ewentualnie nieprawidłowo ustaloną przez spółkę (...) datę wymagalności opłat wskazanych w notach obciążeniowych.

Powyższe skutkowało oddaleniem powództwa, w części, w której powód nie dokonał skutecznego cofnięcia pozwu, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 6 kc w zw. z art. 509 §1 i §2 kc a contrario.

W zakresie kwoty 489,48 zł Sąd umorzył bowiem postępowanie, z uwagi na cofnięcie przez powoda pozwu w tym zakresie w sposób w pełni skuteczny. Wbrew błędnemu stanowisku pozwanego powyższa czynności powoda, jakkolwiek dokonana bez zrzeczenia się, nie wymagała zgody pozwanego, gdyż została dokonana jeszcze przed rozpoczęciem rozprawy.

W sprawie niniejszej powód został uznany przez Sąd za stronę spór przegrywającą i w konsekwencji obciążony obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego poniesionych przez niego kosztów procesu, o czym orzeczono na mocy art. 98 kpc w zw. z art. 108 kpc. Na zasądzone na rzecz pozwanego koszty procesu składał się zwrot kosztów zastępstwa procesowego pozwanego oraz poniesionych przez niego wydatków w postaci uiszczonej opłaty skarbowej od złożonego do akt sprawy dokumentu pełnomocnictwa procesowego. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalono zgodnie z brzmieniem §6 pkt. 3 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - w brzemieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu w niniejszej sprawie (rok 2015).